

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03

e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00034051

09.04.2024 № 14/2- 28287-16

На № _____ від _____

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

м. Київ

«09» квітня 2024 року

Заступник начальника другого відділу процесуального керівництва Департаменту організації, процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, вчинені у зв'язку із масовими протестами у 2013 – 2014 роках, Офісу Генерального прокурора Багнюк Олег Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62024000000000272 від 02.04.2024, та встановивши наявність достатніх доказів та підстав для зміни раніше повідомленої підозри та про нову підозру, керуючись ст. ст. 36, 42, 276-279 Кримінального процесуального кодексу України,

П О В І Д О М И В:

Колбіна Сергія Миколайовича, який народився 29.10.1969 року у м. Пенза, Російської Федерації, громадянина України, громадянина Російської Федерації, останнє відоме місце проживання за адресою: вул. Щербака, 8, м. Севастополь тимчасово окупований Російською Федерацією (Колбін С.М. переховується від органу досудового розслідування та суду на тимчасово окупованій території України та на території Російської Федерації), обіймає посаду сенатора Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації (від органу окупаційної влади РФ - Законодавчих Зборів м. Севастополя), адреса за місцем роботи у вказаній установі: Російська Федерація, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, 26, адреса приймальні: 299011, тимчасово окуповане місто Севастополь, вул. Велика Морська, буд. 3

про зміну раніше повідомленої йому 20.02.2023 у кримінальному провадженні № 62022000000000792 від 03.10.2022 підозри та про нову підозру, а саме про те, що Колбін С.М. повідомляється у тому, що у кримінальному провадженні № 62024000000000272 від 02.04.2024 він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України (в редакції від 07.10.2014), вчиненого за наступних обставин.

В період з лютого по травень 2014 року представниками Російської Федерації систематично вживалися інформаційно-психологічні, військові, диверсійні та інші заходи на території ряду регіонів України, спрямовані на порушення територіальної цілісності України, найбільш масові з них на території Луганської, Донецької, Харківської, Дніпропетровської, Запорізької, Миколаївської, Херсонської та Одеської областей.

З вказаною метою та імітації того, що в Україні триває внутрішній громадянський конфлікт, представники вищого військово-політичного керівництва Російської Федерації вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито діють від імені та начебто за цілковитої підтримки місцевого населення.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем осіб, визначених військово-політичним керівництвом Російської Федерації, 07.04.2014 на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які з часу створення діяли скоординовано та сумісно зі ЗС РФ проти Збройних Сил України, її правоохоронних органів, органів державної безпеки та громадян України, які не підтримували зазначені дії Російської Федерації.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється Російською Федерацією з моменту їх створення.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій вищим військово-політичним керівництвом Російської Федерації було визначено здійснення насильницького повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в окремих регіонах України, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України та міжнародно-правовими актами, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР» у взаємодії та спільно зі збройними формуваннями Російської Федерації з моменту їх створення чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники вказаних

терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20.02.2014., окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією, у тому числі окупаційною адміністрацією Російської федерації, починаючи з 07.04.2014.

У свою чергу у 2019 році колишній командир РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбін С.М., який до цього у період з 23.02.2014 прийняв участь під керівництвом представників Російської Федерації та залучених ними осіб у вчиненні ряду кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, а саме злочинів, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 1 ст. 111 КК України (досудове розслідування за підозрою Колбіна С.М. у вчиненні яких здійснюється в іншому кримінальному провадженні), обійняв посаду депутата в окупаційному органі влади РФ - Законодавчих Зборах м. Севастополя.

29.10.2020 орган окупаційної влади РФ - Законодавчі Збори м. Севастополя наділили Колбіна С.М., повноваженнями свого представника в Раді Федерації, таким чином Колбін С.М. обійняв посаду сенатора Російської Федерації.

Згідно з ч. 1 ст. 11 Конституції РФ державну владу в РФ здійснюють Президент, Федеральні Збори (Рада Федерації і Державна Дума), Уряд та суди.

Статтею 4 Конституції РФ визначено, що Конституція РФ та федеральні закони мають верховенство по всій території РФ.

Відповідно до ч. 2 ст. 95 Конституції РФ Рада Федерації складається з senatorів РФ.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 102 Конституції РФ до відання Ради Федерації, серед іншого, належить вирішення питання можливості використання Збройних Сил РФ за межами території РФ, а згідно з ч. 3 указаної статті, постанови Ради Федерації приймаються більшістю голосів від загальної кількості senatorів РФ, якщо інший порядок прийняття рішень не передбачений Конституцією РФ.

Крім того ст. 106 Конституції РФ визначено, що обов'язковому розгляду в Раді Федерації підлягають прийняті Державною Думою федеральні закони з питань ратифікації міжнародних договорів РФ.

Згідно зі ст. 108 Конституції РФ Федеральні конституційні закони приймаються з питань, передбачених Конституцією Російської Федерації.

Федеральний конституційний закон вважається прийнятим, якщо він схвалений більшістю не менше трьох четвертих голосів від загальної кількості senatorів Російської Федерації.

У відповідності до ст. 9 Федерального конституційного закону РФ «Про порядок прийняття до Російської Федерації та утворення у її складі нового суб'єкта Російської Федерації» Федеральний закон про ратифікацію міжнародного договору приймається палатами Федеральних Зборів РФ у порядку, передбаченому статтями 105, 106 та 107 Конституції РФ. Федеральний конституційний закон про прийняття до РФ нового суб'єкта приймається палатами Федеральних Зборів РФ у порядку, передбаченому ст. 108 Конституції РФ. Зміни у ч. 1 ст. 65 Конституції Російської Федерації, що визначає склад Російської Федерації, вносяться на підставі федерального конституційного закону про прийняття до РФ нового суб'єкта.

Згідно зі ст. 162 Регламенту Ради Федерації рішення про можливість використання ЗС РФ за межами території Російської Федерації приймається більшістю голосів від загальної кількості senatorів Російської Федерації та оформляється постановою Ради Федерації. Якщо за рішення про можливість використання ЗС РФ за межами території РФ не проголосувала необхідна кількість senatorів РФ, ЗС РФ не можуть використовуватись за межами території Російської Федерації, що оформляється постановою Ради Федерації.

Відповідно до статей 60-62 Регламенту Ради Федерації рішення Ради Федерації приймаються відкритим або таємним голосуванням; голосування на засіданні Ради Федерації здійснюється з використанням електронної системи, якщо палатою не ухвалено інше рішення; кількісне голосування це вибір варіанта відповіді: «за», «проти» або «утримався»; senator Російської Федерації особисто здійснює своє право на голосування.

Враховуючи викладене, Колбін С.М., як senator Російської Федерації (далі – РФ) входить до складу державного органу Ради Федерації (верхньої палати Федеральних Зборів РФ), який наділений правом у межах своєї компетенції приймати рішення, обов'язкові для виконання юридичними і фізичними особами, тому є представником влади РФ.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови від співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ.

З листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою прихованої підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, під приводом запланованих спільних російсько-білоруських навчань «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України

зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами РФ та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали в імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «ДНР» і «ЛНР» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України (далі – ЗС України).

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року Державна дума РФ звернулася до Президента РФ з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що ЗС України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента РФ з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент РФ скликав позачергове засідання Ради безпеки РФ, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності «ДНР» та «ЛНР».

Цього ж дня Президент РФ підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

22 лютого 2022 року Президент РФ підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації РФ.

В цей же день Президент РФ, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по напад на Україну, направив до Ради Федерації РФ звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

У свою чергу сенатор Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Колбін С.М. (від незаконно створеного окупаційною владою «законодательного собрания г. Севастополь»), будучи представником влади РФ, уповноваженим приймати участь у засіданнях палати і голосувати за прийняття поставлених на голосування актів та інших питань, серед яких питання ратифікації міжнародних договорів РФ, а також питання про можливість використання ЗС РФ за межами території Росії, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими сенаторами та представниками влади і ЗС РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що порушує встановлений ст. ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу РФ, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю РФ над політичними та економічними процесами в Україні, 22 лютого 2022 року, прийняв участь у засіданні Ради Федерації Федеральних Зборів РФ, яке відбувалося за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, 26, де підтримав ратифікацію Договору про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між Російською Федерацією і так званою Донецькою народною республікою та Договору про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу між Російською Федерацією і так званою Луганською народною республікою, а також звернення Президента РФ про використання ЗС РФ за межами РФ (*за вказаним фактом здійснювалося досудове розслідування в окремому кримінальному провадженні № 22022000000000086 від 11.03.2022, у якому Колбіну С.М. за фактом участі у голосуванні 22.02.2022 повідомлено про підозру у вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України*).

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента РФ з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент РФ оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, а в дійсності – повномасштабне вторгнення з декількох напрямків із застосуванням різних видів і родів ЗС РФ та інших військових формувань РФ.

Цього ж дня, ЗС РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, об'єктам цивільної інфраструктури, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію України.

У період з 4 години 24 лютого 2022 року та до теперішнього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють

спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари РФ здійснюються по цивільним об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

З 24.02.2022 Сили оборони України здійснюють збройну відсіч агресії РФ вздовж всієї лінії фронту, факт здійснення широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався вищим військово-політичним керівництвом РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Не припинивши розпочату за вищевказаних обставин злочинну діяльність проти основ національної безпеки України, діючи умисно, повторно, за попередньою змовою групою осіб з сенаторами Ради Федерації Федеральних Зборів РФ, вищим військово-політичним керівництвом РФ та іншими представниками державної влади РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, діючи у порушення встановленого ст. ст. 1-3, 68 Конституції України державного устрою та порядку, усвідомлюючи, що Україна є незалежною і суверенною державою, що територія Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей є територією України, а створення будь-яких окремих держав і суб'єктів міжнародних правовідносин на цих територіях суперечить міжнародному праву, зокрема частині 4 статті 2 Статуту ООН, діючи з мотивів беззаперечної підтримки злочинної загарбницької політики вищого військово-політичного керівництва РФ по відношенню до України, з метою протиправної зміни меж території України, для юридичного закріплення в системі законодавства країни-агресора – РФ анексії окупованих територій України та використання цього факту для обґрунтування подальшого продовження загарбницької агресивної війни проти України та ліквідації її державності, сенатор Ради Федерації Федеральних Зборів РФ (від незаконно створеного окупаційною владою «законодательного собрания г. Севастополь») Колбін С.М. прийняв участь у організації так званого референдуму під час якого окупаційною владою РФ здійснювалася імітація вільного волевиявлення населення окупованих територій Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей стосовно начебто схвалення включення цих регіонів до складу РФ, тобто анексії зазначених регіонів України.

Так, усвідомлюючи, що розв'язавши агресивну війну проти України, окупаційна влада РФ на окупованих територіях порушує права людини, зокрема,

здійснюючи викрадення, вбивства, катування громадян України, не згодних з політикою РФ, у зв'язку з чим так званий референдум є лише імітацією вільного волевиявлення та покликаний лише створити формальні підстави для подальшого прийняття Радою Федерації Федеральних Зборів РФ необхідних для анексії окупованих територій рішень, Колбін С.М. як сенатор Ради Федерації Федеральних Зборів РФ відвідував організовані окупаційною владою РФ «дільниці для голосування на референдумі». Зокрема, 27.09.2022 Колбін С.М. з вказаною метою був присутній на організовані в м. Севастополі окупаційною владою РФ «дільниці для голосування на референдумі для жителів ДНР, ЛНР, Запорізької та Херсонської областей», де імітуючи здійснення від вказаного органу державної влади РФ контролю за голосуванням Колбін С.М. здійснив публічні заяви про схвалення запланованої анексії цих регіонів України, забезпечення владою РФ начебто вільного волевиявлення мешканців окупованих (названих Колбіним С.М. «звільненими») територій, закликаючи таким чином до вчинення дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, відомості про що були розміщені (розповсюджені) того ж дня зокрема на офіційному сайті Ради Федерації Федеральних Зборів РФ для ознайомлення необмеженого кола осіб і демонстрації начебто схвалення населенням окупованих територій України запланованої вищим військово-політичним керівництвом РФ анексії вказаних регіонів України, що у сукупності з іншими вжитими заходами на думку співучасників злочину мало створити враження у населення РФ, громадян України на тимчасово окупованих територіях та міжнародному співтоваристві стосовно начебто добровільного приєднання зазначених регіонів України до РФ.

Продовжуючи виконувати відведену йому роль у вчиненні передбачених планом вчинення злочину дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Колбін С.М. 04.10.2022 року, прийняв участь у засіданні Ради Федерації Федеральних Зборів РФ, яке відбувалося за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Дмитрівка, 26, під час якого розуміючи, що прийняття запропонованих до розгляду нормативно-правових актів спрямоване на зміну меж території та державного кордону України та є черговою спробою виправдання агресивної війни РФ проти України під приводом захисту населення вказаних регіонів, які нібито бажають приєднатися до складу РФ, а також обґрунтування необхідності подальшої збройної агресії проти України для захисту «нових суб'єктів» РФ, з мотивів беззаперечної підтримки злочинної політики РФ по відношенню до України, яка спрямована на зміну меж території і державного кордону України, Колбін С.М. взяв участь у відкритому голосуванні щодо ратифікації договорів між Російською Федерацією та так званими Донецькою народною республікою, Луганською народною республікою, Запорізькою областю та Херсонською областю про прийняття до РФ вказаних «суб'єктів» та утворення у складі Російської Федерації нових суб'єктів, а також відповідних Федеральних конституційних законів, проголосувавши «за», тобто свідомо підтримав зазначені рішення, чим спільно з іншими сенаторами РФ забезпечив прийняття:

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 404-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 405-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Луганською Народною Республікою про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 406-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Запорізькою областю про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 407-СФ, якою схвалено Федеральний закон «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Херсонською областю про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 408-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Донецької Народної Республіки» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 409-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Луганської Народної Республіки» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 410-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Запорізької області» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим;

- постанови Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 4 жовтня 2022 року № 411-СФ, якою схвалено «Федеральний конституційний закон «Про прийняття До Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта – Херсонської області» та згідно якої указаний Федеральний конституційний закон вважається прийнятим.

Ратифікація указаних договорів та прийняття законів здійснювалася Колбіним С.М. за попередньою змовою з іншими представниками влади РФ з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, і було необхідне для реалізації одного з визначених вищим військово-політичним керівництвом РФ етапів

збройної агресії проти України, дійсною метою якої вище військово-політичне керівництво РФ визначило окупацію та приєднання до РФ усієї території України, ліквідацію її державності шляхом застосування насильства та вбивств громадян України, які не погоджуються та чинять спротив вказаним злочинним планам РФ, що вже на теперішній час призвело до загибелі людей та інших тяжких наслідків у вигляді тимчасової окупації РФ території України, знищення будівель, майна та інфраструктури, завдало значної матеріальної шкоди, масового порушення основних прав людини на окупованих територіях, кількісні показники яких постійно збільшуються внаслідок продовження збройної агресії РФ та можуть бути остаточно визначені лише після завершення окупації та звільнення тимчасово окупованих територій України.

За вказаних обставин Колбін С.М., будучи представником влади, за попередньою змовою групою осіб, повторно, вчинив умисні дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, а також сприяв іншим представникам влади та ЗС РФ у веденні агресивної війни проти України.

Таким чином, своїми умисними діями Колбін С.М., будучи представником влади, за попередньою змовою групою осіб, повторно, вчинив умисні дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також публічні заклики та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 110 КК України.

Прокурор у кримінальному провадженні –
Заступник начальника другого відділу процесуального керівництва Департаменту організації, процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, вчинені у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Офісу Генерального прокурора

Олег БАГНЮК

09 квітня 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: Колбін Сергій Миколайович / _____ /
 (прізвище, ім'я, по батькові) (підпис)

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року.

Відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваному Колбіну С.М. повідомлено його права:

Стаття 42 .Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Вказані права та обов'язки мені роз'яснені і зрозумілі.

Підозрюваний Колбін С.М. _____

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Заступник начальника другого відділу процесуального керівництва Департаменту організації, процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях про злочини, вчинені у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Офісу Генерального прокурора

Олег БАГНЮК